

Oma pattude eest

Kristus kannatas üks kord pattude eest, õiglane ülekohtuste eest, et viia inimesi Jumala juurde (1Pt 3:18). Ta on kogu maailma pattude lepitus (1. Johannese 2: 2), murdes vaenutõkke, mis oli Jumala ja inimeste vahel. Kui Aadama hukkamõist on vabanenud, suudab inimene teha häid tegusid, sest neid tehakse ainult siis, kui inimene on jumalas (Is 26:12; Johannese 3:21).

Oma pattude eest

Lugesin väljavõtet dr Charles Haddon Spurgeoni jutlusest nr 350 pealkirjaga „Hästi suunatud lasu eneseõiglusele” ja ma ei suutnud kommenteerida jutluses sisalduvat avaldust.

Minu tähelepanu köitis jutluse viimane lause, mis ütleb: *“Kristust karistati teie pattude eest enne nende toimepanemist”* Charles Haddon Spurgeon, väljavõtte jutlusest nr 350 *“Kindel kaader eneseõiguses”*, võetud veebist.

Kui nüüd kaalub dr Spurgeon piibliteksti, milles öeldakse, et Jeesus on „tall, kes tapeti maailma loomisest saadik”, peaks ta tegelikult rõhutama, et Kristus suri enne, kui patt oli maailma toodud (Ilm 13: 8; Rm 5:12). Kuid kuna ta väidab, et Jeesust karistati enne iga kristlase patu eraldi sooritamist, saan ma aru, et dr Spurgeon ei viidanud Ilmutusraamatu 13. salmi 8. salmile.

Kristust karistati kogu inimkonna patu eest, kuid kes pani toime kuriteo, mis viis kogu inimkonna patu alla? Nüüd mõistame Pühakirja järgi, et patt tuleb Aadama solvangust (sõnakuulmatusest), mitte inimeste käitumisvigadest.

Rahu toonud karistus ei olnud tingitud individuaalsetest

käitumisvigadest ', sest kõik inimesed on loodud tingimusel, et nad on vööristunud Jumalast (patustest). Kristus on Jumala tall, kes suri enne maailma loomist, see tähendab, et talle pakuti enne, kui Aadama solvang aset leidis.

Kristusele langenud karistus ei tulene mitte inimeste käitumisest (tehtud pattudest), vaid Aadama solvumisest. Aadamas tehti mehed patusteks, sest solvanguga tuli kõigi inimeste suhtes eranditult kohtuotsus ja hukkamõist (Rooml. 5:18).

Kui patt (inimese seisund ilma jumalata) tuleneb inimeste käitumisest, oleks õigluse kehtestamiseks võimalik päästa tingimata ainult inimeste käitumise kaudu. Vaja oleks, et mehed teeksid halva käitumise leevendamiseks midagi head, kuid see ei oleks kunagi "õigustatud".

Kuid evangeeliumisõnum näitab, et ühe inimese (Aadama) solvanguga mõisteti kõik surnuks ja ainult üks inimene (Kristus, viimane Adam) pakkus Jumala armuannet paljude üle (Rm 5:15). Kui Jeesus meie pattude eest suri, toimus teo asendamine: kui Adam ei kuuletunud, oli viimane Adam kuni katsumuseni kuulekas.

Dr Spurgeon'i jutluse väljavõtte viimane lause näitab, et ei peetud järgmist:

- Kõik mehed on patused, sest inimkonna esimene isa (Adam) patustas (Is 43:27);
- see, et kõik inimesed on kujundatud ülekohtus ja eostatud patus (Ps 51: 5);
- et kogu inimkond on emast saati Jumalast eemale pööratud (Ps 58: 3);
- et kõik inimesed on sündimisest alates eksinud (Ps 58: 3), sest nad astusid sisse laiast uksest, mis annab juurdepääsu laiale teeale, mis viib hukatusse (Mt 7:13-14);
- Seda, et kuna nad müüdi patu orjana, ei rikkunud keegi

Aadama üleastumise järgi (Rm 5:14);

- see, et meestest parim on võrreldav okkaga ja püstised on halvemad kui okkade hekk (Mk 7: 4);
- et kõik inimesed on Aadamas kehtestatud hukkamõistu tõttu pattu teinud ja jäävad Jumala au alla;
- Et Aadama järeltulijate hulgas pole õiget, pole ühtegi (Rm 3:10) jne.

Mida head või halba teeb laps ema kõhus, et teda eostatakse patus? Millise patu teeb laps sündimisest peale valesti kõndimisele? Millal ja kus kõik mehed eksisid ja räpaseks muutusid? (Rooml. 3:12.) Kas inimkonna kaotus polnud Aadama solvumise tõttu?

Aadamas tehti kõik mehed koos räpaseks (Ps 53: 3), sest Adam on lai uks, kust kõik inimesed sündides sisenevad. Sünnitus vastavalt inimese lihale, verele ja tahtele on lai uks, mille kaudu kõik inimesed sisenevad, pöörduvad kõrvale ja muutuvad saastaks (Johannese 1:13).

Mis sündmus muutis kõik mehed „koos“ roojaseks? Ainult Aadama solvang seletab asjaolu, et kõik mehed muutuvad samal ajal saastatuks (koos), kuna kõigil lugematutes vanustes meestel on võimatu sama tegu koos teha.

Mõelge: kas Kristus suri seetõttu, et Kain tappis Aabeli, või suri Kristus Aadama solvangu tõttu? Millised sündmustest kahjustasid kogu inimkonna olemust? Kaini tegu või Aadama solvumine?

Pange tähele, et Kaini hukkamõist ei tulene tema kuriteost, see tuleneb hukkamõistust Aadamas. Jeesus näitas, et ta ei tulnud maailma hukka mõistma, vaid päästis seda, sest juba hukka mõistmise üle otsustamine oleks vastukarva (Johannese 3:18).

Kristust karistati inimkonna patu tõttu, aga patt ei viita sellele, mida inimesed toime panevad, pigem öeldakse solvangust, mis tõi vahet tegemata kõigile inimestele kohtu ja

hukkamõistu.

Inimeste tegusid patu ikkes nimetatakse ka patuks, sest igaüks, kes teeb pattu, teeb pattu, kuna ta on patu ori. Jumala ja inimeste lahusoleku tõke tekkis Aadama solvangu läbi ja Eedenis toimunud solvumise tõttu pole inimpojate seas kedagi head teha. Miks pole kedagi, kes head teeks? Sest nad kõik on eksinud ja koos on nad muutunud roojasteks. Seetõttu on Aadama solvangu tõttu kõik, mida teeb inimene ilma Kristuseta, roojane.

Kes rüvedalt võtab ära selle, mis on puhas? Mitte keegi! (Iiobi 14: 4.) Teisisõnu pole kedagi, kes teeks head, sest kõik on patu orjad.

Nüüd teeb patu ori pattu, sest kõik, mida ta teeb, kuulub õigusega tema peremehele. Patu sulaste teod on patused, sest neid teevad patu orjad. Sellepärast on Jumal vabastanud need, kes usuvad olevat õiguse sulased (Rm 6:18).

Jumala lapsed seevastu ei saa pattu teha, sest nad on sündinud Jumalast ja Jumala seeme jääb neisse (1. Johannese 3: 6 ja 1. Johannese 3: 9). Igaüks, kes teeb pattu, on kuradist, kuid need, kes usuvad Kristusesse, kuuluvad Jumalale (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), kuna nad on Vaimu tempel ja elupaigad (1Jo 3: 8).

Kristus ilmutas kuraditegude hävitamist (1. Johannese 3: 5 ja 1. Johannese 3: 8) ning kõik, kes on Jumalast sündinud, jäävad Temasse (1. Johannese 3:24) ja Jumalas pole pattu (1. Johannese 3: 5). Kui Jumalas pole pattu, järeldub sellest, et kõik, kes on jumalas, ei tee pattu, kuna nad on sündinud Jumalalt ja Jumala seeme jääb neisse.

Puu ei kannata kahte tüüpi vilju. Seega ei saa need, kes on sündinud Jumala seemnest, toota vilja Jumalale ja kuradile, nii nagu sulasel on võimatu teenida kahte peremeest (Luuka 16:13). Iga isa istutatud taim kannab palju vilja, kuid see kannab vilja ainult Jumala jaoks (Jesaja 61: 3; Johannese 15:

5).

Pärast pattu suremist, vanameister, jääb ülestõusnud inimesel end esitleda Jumalale surnute eluna ja oma keha liikmeid õigluse vahendina (Rm 6:13). Surnute „elav” seisund saavutatakse usus Kristusesse, uuenemise kaudu (uus sünd). Uue sündimise kaudu saab inimene surnust elus ja seetõttu jääb oma keha liikmete vabatahtlik esitamine Jumalale õigluse vahendina.

Patt ei valitse enam, kuna sellel pole enam uskujate üle valitsust (Rm 6:14). Kristlane peab pakkuma oma liikmetele õiglust, st teenima seda, kes neid pühitses, kuna Kristus on kristlaste õigustus ja pühitsus (Rm 6:19; 1Ko 1:30).

Kristus kannatas üks kord pattude eest, õiglane ülekohtuste eest, et viia inimesi Jumala juurde (1Pt 3:18). Ta on kogu maailma pattude lepitus (1. Johannese 2: 2), murdes vaenutõkke, mis oli Jumala ja inimeste vahel. Kui Aadama hukkamõist on vabanenud, suudab inimene teha häid tegusid, sest neid tehakse ainult siis, kui inimene on jumalas (Is 26:12; Johannese 3:21).

Seevastu jumalata inimesed eksisteerivad selles maailmas lootuseta, sest nad on nagu roojased ja kõik, mida nad toodavad, on roojane. Inimene ilma jumalata ei saa kuidagi head teha, sest kuri loodus toodab ainult halba „Aga me kõik oleme nagu räpased ja kõik meie õigused on nagu räpane räbal; ja me kõik närtsime nagu leht ja meie pahateod nagu tuul viivad meid minema ”(Jes 64: 6).

Prohvet Jesaja võrdles oma rahva olukorda kirjeldades neid:

- Mäardunud – millal sai Iisraeli rahvas ebapuhas? Kui kõik eksisid ja üheskoos roojaseks said, see tähendab inimkonna esimeses isas Adamas (Ps 14: 3; Jes 43:27);
- Õiglus kui räpane räbal – kõik räpaste õigluse teosed on võrreldavad räpaste kaltsudega, mis ei sobi rõivastuseks. Ehkki need olid religioossed, olid

Iisraeli rahva teod ülekohtused, vägivallateod (Is 59: 6);

- närbuma nagu leht – Iisraeli rahval polnud lootust, sest leht oli surnud (Is 59:10);
- Vigadused on nagu tuul – miski, mida Iisrael tegi, ei saaks neid sellest kohutavast seisundist vabastada, kuna ülekohus on võrreldav lehega haarava tuulega, see tähendab, et inimene ei saa patu isandast lahti.

Õigel ajal suri Kristus õelate eest. Jumala Talle on patused ohverdanud maailma loomisest alates.

„Sest Kristus suri õelate jaoks õigel ajal, kui me veel nõrgad olime” (Rm 5: 6);

„Kuid Jumal tõestab oma armastust meie vastu, et Kristus suri meie eest, kui me oleme endiselt patused” (Rm 5: 8).

Nüüd suri Kristus patu orjade, mitte pattude eest, mida patu orjad praktiseerivad, nagu dr Spurgeon mõistis.

Kristus suri patuste eest, seetõttu surevad need, kes usuvad, koos Temaga. Kristus suri kõigi eest, et elavdatud inimesed ei saaks enam elada iseendale, vaid elaksid selle eest, kes suri ja üles tõusis (2Ko 5:14).

Need, kes on koos Kristusega üles tõusnud, on kaitstud, kuna:

- Nad on Kristuses;
- Nad on uued olendid;
- Vanad asjad on kadunud;
- Kõik on muutunud uueks (2Ko 5:17).

Jumal lepitaski iseendaga need, kes usuvad Kristuse kaudu ja andsid surnutele lepitustöö (2Ko 15:18).

Surnute seas elavatele jääb manitsus: ärge võtke asjatult vastu Jumala armu (2Ko 6: 1). Jumal kuulis teid vastuvõetaval ajal, seetõttu on kristlastel õigusemõistmise vahendina soovitatav:

- Ära anna skandaali üldse – miks ei võiks kristlased skandaali anda? Kas päästa? Ei! Et lepitusteenistust ei tsenseeritaks;
- Olla soovitatav kõiges – suure kannatlikkuse, vaevuste, vajaduste, ahastuste, piitsade, rahutuste, rahutuste, töö, valvete, paastude, puhtuse, teaduse, pikaajaliste kannatuste korral kannatused, headus, Püha Vaim, võlts armastus jne (2Ko 6: 3-6).

Kristus tapeti maailma loomisest alates, isegi enne seda, kui kogu inimkond sai ühe patuse inimese – Aadama – sõnakuulmatuse tõttu ülekohtu orjaks.